

تأثیر بسترهای مختلف کشت بر عملکرد و اجزای عملکرد ارقام توت فرنگی.

زینب جعفری¹، خدابخش پناهی کردلاغری²، مهدی حسینی فرهی²
¹دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد یاسوج، بلهزار، یاسوج، ایران
²گروه کشاورزی دانشگاه آزاد، یاسوج، ایران

چکیده

توت فرنگی به دلیل عطر، طعم و محتویات سرشار از ویتامین آن به خوبی شناخته شده و جایگاه خود را در رژیم غذایی میلیون‌ها نفر در جهان پیدا کرده است. توت‌فرنگی یکی از محصولات مهم تجاری است که افزایش عملکرد و کیفیت آن از جنبه‌های مختلف مورد بررسی قرار گرفته است. به منظور ارزیابی اثر انواع بستر کشت بر عملکرد و اجزای عملکرد توت فرنگی ارقام پاروس و سلوا در شرایط گلخانه ای، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی و با چهار تکرار به اجرا در آمد. در این بررسی، چهار سطح تیمار بستر شامل خاک (تیمار 1)، پرلیت و کوکوپیت (تیمار 2)، خاک و پرلیت (1:1) (تیمار 3) و خاک و کوکوپیت (50:50) (تیمار 4) و دو رقم توت فرنگی پاروس و اروماس در سه تکرار مورد مطالعه قرار گرفتند. پارامترهایی از قبیل میزان گل دهی، قطر طوقه (با استفاده از کولیس)، تعداد برگ، وزن تر و وزن خشک بوته، تعداد میوه، وزن متوسط میوه، تعداد رانر و میزان کلروفیل برگ اندازه‌گیری گردید. نتایج تجزیه‌ی واریانس نشان داد که استفاده از بسترهای کوکوپیت + پرلیت موجب افزایش عملکرد میوه می شود. با توجه به نتایج پژوهش حاضر، کاربرد کوکوپیت و پرلیت به دلیل ظرفیت بالای نگهداری آب و مواد غذایی می تواند در رشد موثر بوده و به منظور افزایش عملکرد محصول گلخانه ای و بدون خاک توت فرنگی قابل توصیه است.

واژه‌های کلیدی: پرلیت، توت فرنگی، کشت بدون خاک، کوکوپیت، هیدروپونیک.